

СЛУЖБА БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ

Головне слідче управління

вул. Володимирська, 33, м. Київ, 01601, факс (044) 279-66-31, тел. (044) 255-84-88
www.ssu.gov.ua e-mail: san@ssu.gov.ua Код ЄДРПОУ 00034074

ПОВІДОМЛЕННЯ про підозру

місто Київ

«26» листопада 2023 року

Старший слідчий в ОВС 4 відділу 1 управління досудового розслідування Головного слідчого управління Служби безпеки України майор юстиції Курко Олександр Миколайович, розглянувши матеріали досудового розслідування, внесеного до Єдиного реєстру досудових розслідувань за № 22022000000000049 від 21.02.2022 за ознаками кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 258-3 КК України, відповідно до ст. ст. 36, 42, 276-278 КПК України,

ПОВІДОМИВ:

Мосякову Андрію Івановичу,
11.05.1979 року народження, громадянину України, уродженцю м. Краматорськ, Донецької області, зареєстрованому та проживаючому за останньою відомою адресою: Донецька область, м. Макіївка, вул. Черкаська, 16/18, кв. 17

про підозру у вчиненні кримінального правопорушення (злочину), передбаченого ч. 1 ст. 258-3 КК України, а саме у вчиненні сприяння діяльності терористичної організації.

Встановлено, що 24.10.1945 набув чинності Статут Організації Об'єднаних Націй, підписаний 26.06.1945, яким фактично створено Організацію Об'єднаних Націй (далі – ООН).

До складу ООН увійшли Союз Радянських Соціалістичних Республік (правонаступником якого з 1991 року є російська федерація), Українська Радянська Соціалістична Республіка (правонаступницею якої з 1991 року є Україна) та ще 49 держав-засновниць, а згодом до вказаної міжнародної організації прийняті інші держави світу.

Відповідно до ч. 4 ст. 2 Статуту ООН всі Члени ООН утримуються в їх міжнародних відносинах від загрози силою або її застосування проти територіальної недоторканності або політичної незалежності будь-якої держави.

Декларацією Генеральної Асамблеї ООН від 21.12.1965 «Про неприпустимість втручання у внутрішні справи держав, про забезпечення їх незалежності і суверенітету» закріплено, що держави не мають права втручатися прямо чи опосередковано з якої б то не було причини у внутрішні та зовнішні справи іншої держави.

Засуджуються не тільки збройне втручання, але й всі інші форми втручання, спрямовані проти правосуб'єктності держави або проти її політичних, економічних чи культурних елементів.

Усі держави повинні утримуватися від того, щоб організувати, допомагати, створювати, фінансувати, заохочувати або допускати збройну, підривну або терористичну діяльність.

Кожна держава має невід'ємне право обирати свою політичну, економічну, соціальну та культурну систему без втручання в будь-якій формі з боку будь-якої іншої держави.

Декларацією Генеральної Асамблеї ООН від 09.12.1981 «Про неприпустимість інтервенції і втручання у внутрішні справи держав» закріплено, що держави не мають права здійснювати інтервенцію або втручання в будь-якій формі або з будь-якої причини у внутрішні чи зовнішні справи інших держав.

Принцип відмови від інтервенції і невтручання у внутрішні і зовнішні справи держав включає такі права і обов'язки:

- суверенітет, політичну незалежність, територіальну недоторканність, національну єдність і безпеку всіх держав;

- суверенне і невід'ємне право держави вільно визначати свою власну політичну, економічну, культурну та соціальну систему, розвивати свої міжнародні відносини і здійснювати невід'ємний суверенітет над своїми природними ресурсами відповідно до волі її народу без зовнішньої інтервенції, втручання, підривної діяльності, примусу або загрози в якій би то не було формі;

- обов'язок держав утримуватися в їх міжнародних відносинах від загрози силою або її застосуванням в якій би то не було формі з метою порушити міжнародно-визнані кордони іншої держави, порушити політичний, соціальний або економічний порядок інших держав, повалити або змінити політичну систему іншої держави або його уряд, викликати напруженість між двома або більше державами;

- обов'язок держави утримуватися від збройної інтервенції, підривної діяльності, військової окупації або будь-якої іншої форми інтервенції і втручання, явної або прихованої, спрямованої проти іншої держави або групи держав, або від будь-якого акту військового, політичного або економічного втручання у внутрішні справи іншої держави;

- обов'язок держави утримуватися від будь-яких дій або спроб в якій би то не було формі або під яким би то не було приводом дестабілізувати або підірвати стабільність іншої держави або будь-якого з його інститутів;

- обов'язок держави утримуватись від спроб впливати сприяти, заохочувати або підтримувати прямо або опосередковано бунтівну або сепаратистську діяльність в інших державах під яким би то не було приводом, або від будь-яких дій, спрямованих на порушення єдності або підрив, або повалення політичного устрою інших держав.

Декларацією Генеральної Асамблеї ООН від 24.10.1970 «Про принципи міжнародного права, що стосуються дружніх відносин і співробітництва між державами відповідно до Статуту ООН» закріплено принцип, згідно з яким держави утримуються в своїх міжнародних відносинах від силових погроз або застосування сили, як проти територіальної цілісності або політичної незалежності будь-якої держави так і будь-яким іншим чином несумісним з цілями ООН. Така загроза силою або її застосування є порушенням міжнародного права і Статуту ООН.

Кожна держава зобов'язана утримуватися від загрози силою або її застосування з метою порушення існуючих міжнародних кордонів іншої держави або в якості засобу вирішення міжнародних суперечок, в тому числі територіальних суперечок, і питань, що стосуються державних кордонів.

Кожна держава зобов'язана утримуватися від організації або заохочення організації нерегулярних сил або збройних банд.

Кожна держава зобов'язана утримуватися від організації, підбурювання, надання допомоги або участі в актах громадянської війни або терористичних актах в іншій державі або від потурання організаційної діяльності в межах своєї території, спрямованої на вчинення таких актів, у тому випадку, коли акти, що згадуються в цьому пункті, пов'язані з загрозою силою або її застосуванням.

Верховною Радою Української Радянської Соціалістичної Республіки 24.08.1991 схвалено акт проголошення незалежності України, яким урочисто проголошено незалежність України та створення самостійної української держави – України.

Згідно з указаним документом територія України є неподільною та недоторканою.

Незалежність України визнано значною кількістю держав світу, у тому числі 05.12.1991 російською федерацією.

Пунктами 1, 2 Меморандуму «Про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї» від 05.12.1994 закріплено, що російська федерація, Сполучене Королівство Великої Британії та Північної Ірландії і Сполучені Штати Америки підтвердили Україні їх зобов'язання згідно з принципами Заключного Акту Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 01.08.1975 поважати незалежність і суверенітет та існуючі кордони України, зобов'язались утримуватися від загрози силою чи її використання проти територіальної цілісності чи політичної незалежності України.

Статтями 1-3 Конституції України, яка прийнята Верховною Радою України 28.06.1996, визначено, що Україна є суверенною і незалежною, демократичною, соціальною, правовою державою.

Суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканою.

При цьому статтею 73 Конституції України визначено, що виключно всеукраїнським референдумом вирішуються питання про зміну території України.

31.05.1997 відповідно до положень Статуту ООН і зобов'язань за Заключним актом Ради з безпеки та співробітництва в Європі укладено Договір про дружбу, співробітництво і партнерство між Україною і Російською Федерацією (ратифікований Законом України від 14.01.1998 № 13/98-ВР та Федеральним Законом російської федерації від 02.03.1999 № 42-ФЗ).

Відповідно до ст. ст. 2-3 зазначеного Договору Російська Федерація зобов'язалась поважати територіальну цілісність України, підтвердила непорушність існуючих кордонів між Україною та російською федерацією та розбудову відносин на основі принципів взаємної поваги суверенної рівності, територіальної цілісності, непорушності кордонів, незастосування сили або загрози силою, невтручання у внутрішні справи.

Незважаючи на вищевикладені норми міжнародного права та положення чинного законодавства, з часу проголошення незалежності України у 1991 році до теперішнього часу, частина громадян російської федерації, у тому числі з числа вищого політичного та військового керівництва цієї країни, систематично та публічно заперечують проти її визнання в межах державних кордонів, існуючих із 1991 року та визнаних іншими країнами, здійснюють активні заходи з метою зміни меж території та державних кордонів, а також інше втручання у внутрішньополітичні справи України на шкоду державній безпеці держави.

Починаючи з 20 лютого 2014 року, через посилення сепаратистських (проросійських) виступів населення Автономної Республіки Крим (далі – АРК) та південно-східних регіонів України розпочалось захоплення невстановленими особами будівель органів державної влади та органів місцевого самоврядування в АРК, Харківській, Одеській, Донецькій та Луганській областях, що підвищило рівень терористичної загрози у державі та потенційно почало загрожувати територіальній цілісності України.

Як наслідок, умисні дії низки громадян російської федерації, у тому числі з числа вищого політичного та військового керівництва цієї країни, у лютому-березні 2014 року призвели до повномасштабного вторгнення військовослужбовців збройних сил російської федерації та здійснення військової окупації території АР Крим та м. Севастополя, захоплення адміністративних будівель і ключових об'єктів військової та цивільної інфраструктури, які мають важливе оборонне і стратегічне значення, унаслідок чого заподіяно матеріальних збитків в особливо великих розмірах у вигляді довготривалої втрати об'єктів державної власності та порушення територіальної цілісності України.

Таким чином, російська федерація, її окремі урядові організації, правоохоронні та розвідувальні органи та їх представники є особами, які вчиняють: збройну агресію проти України, посягання на її територіальну цілісність, втручання у внутрішні справи, зниження обороноздатності,

деструктивну пропаганду, розграбування національних цінностей та інші дії на шкоду державній, економічній та інформаційній безпеці України, тобто здійснюють підривну діяльність проти України.

У березні-квітні 2014 року в м. Донецьк та інших населених пунктах Донецької області розпочалася збройна агресія російської федерації шляхом неоголошених та прихованих вторгнень підрозділів збройних сил та інших силових відомств російської федерації, організації та підтримки терористичної діяльності та діяльності, направленої на окупацію Донецької області та порушення територіальної цілісності України.

В окремих містах та районах Донецької області всупереч законодавству України 07.04.2014 оголошено «Декларацію про суверенітет Донецької народної республіки» та 11.05.2014 проведено незаконний референдум з питання «Про підтримку акту про проголошення державної самостійності Донецької народної республіки», за результатами якого проголошено створення незаконного псевдодержавного утворення «Донецька народна республіка» (далі – «ДНР»).

У квітні 2014 року на території Донецької області створено терористичну організацію «Донецька народна республіка» (далі – «ДНР»), у складі якої з метою здійснення терористичних актів створені незаконні озброєні підрозділи.

У березні-квітні 2014 року в м. Луганськ та інших населених пунктах Луганської області розпочалася збройна агресія російської федерації шляхом неоголошених та прихованих вторгнень підрозділів збройних сил та інших силових відомств російської федерації, організації та підтримки терористичної діяльності та діяльності, направленої на окупацію Луганської області та порушення територіальної цілісності України.

В окремих містах та районах Луганської області всупереч законодавству України 27.04.2014 оголошено «Декларацію про суверенітет Луганської народної республіки» та 11.05.2014 проведено незаконний референдум з питання «Про підтримку акту про проголошення державної самостійності Луганської народної республіки», за результатами якого проголошено створення незаконного псевдодержавного утворення «Луганська народна республіка» (далі – «ЛНР»).

Зазначені терористичні організації – «Донецька народна республіка» та «Луганська народна республіка» (далі по тексту – «ДНР», «ЛНР», спільно позначено – «Л/ДНР»), метою діяльності яких є, у тому числі, зміна меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України, зокрема шляхом вчинення терористичних актів, застосування зброї, насильства, знищення матеріальних об'єктів та інших дій, що створюють небезпеку для життя і здоров'я людей, з метою порушення громадської безпеки, залякування населення, провокації воєнного конфлікту, міжнародного ускладнення, впливу на дії органів державної влади та органів місцевого самоврядування України.

Указані терористичні організації, починаючи з квітня 2014 року, мають конкретних лідерів, які підтримують між собою тісні взаємозв'язки, чітку ієрархію та структуру, що складається з політичного, економічного та силового

блоків, керівники та учасники яких підпорядковуються керівникам цих організацій, а також розподіляють функції між їх учасниками, на яких покладені обов'язки згідно з єдиним планом спільних злочинних дій.

Так, на учасників політичного блоку терористичних організацій покладаються такі обов'язки:

- створення так званих органів державної влади «Л/ДНР» та організація їх діяльності;

- видача нормативно-правових актів від імені нелегітимних органів державної влади «Л/ДНР»;

- організація та проведення незаконних референдумів та виборів на територіях, підконтрольних «Л/ДНР»;

- проведення агітаційної роботи серед населення Донецької та Луганської областей щодо діяльності терористичної організації «Л/ДНР» з метою схилення їх до участі у вказаній терористичній організації та отримання підтримки власної діяльності серед мешканців східних регіонів України;

- організація збору, отримання та розподіл матеріальної і фінансової допомоги від інших учасників терористичної організації, осіб лояльно налаштованих до них, а також підприємств, установ та організацій, які перебувають під контролем терористичних організацій та здійснюють свою господарську діяльність на захоплених ними територіях Донецької та Луганської областей;

- налагодження взаємодії між лідерами «Л/ДНР», представниками влади та ЗС РФ з метою координації дій щодо застосування актів збройної сили проти держави України, спрямованих на захоплення державної влади в Україні, а також дій, спрямованих на зміну меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України;

- налагодження взаємодії з прихильниками злочинної діяльності, що перебувають за кордоном з метою координації дій, отримання матеріальної і гуманітарної допомоги та озброєння, а також залучення іноземних громадян для здійснення актів застосування збройної сили проти держави Україна, зокрема протидії правоохоронним органам та силам антитерористичної операції (далі – АТО);

- налагодження взаємодії з місцевими та закордонними засобами масової інформації з метою їх використання для агітацій, висвітлення діяльності «Л/ДНР», дискредитації діяльності органів державної влади України і осіб, залучених у ході проведення АТО, та формування думки серед населення про законність власних дій, а також вчинення за їх допомогою закликів до захоплення державної влади в Україні та дій, направлених на зміну меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України;

- надання матеріальної та організаційної допомоги учасникам силового блоку «Л/ДНР» для забезпечення їх протиправної діяльності;

- забезпечення учасників «Л/ДНР» транспортом, символікою та агітаційними матеріалами.

На учасників економічного блоку терористичних організацій покладаються такі обов'язки:

- створення так званих окремих міністерств «Л/ДНР» та організація їх діяльності (міністерство економічного розвитку та торгівлі, міністерство фінансів, міністерство палива, енергетики та вугільної промисловості тощо);

- видача нормативно-правових актів від імені створених нелегітимних міністерств «Л/ДНР»;

- захоплення, взяття під контроль державних підприємств України, у тому числі підпорядкованих Міністерству енергетики та вугільної промисловості України, створення на їх базі незаконних утворень у вигляді підприємств терористичних організацій Л/ДНР;

- організація збору, отримання та розподіл матеріальної і фінансової допомоги від інших учасників терористичної організації, осіб лояльно налаштованих до них, а також підприємств, установ та організацій, які перебувають під контролем терористичних організацій та здійснюють свою господарську діяльність на захоплених ними територіях Донецької та Луганської областей;

- налагодження взаємодії між лідерами «Л/ДНР», представниками влади РФ з метою координації дій щодо фінансового забезпечення існування усіх блоків терористичних організацій Л/ДНР;

- налагодження взаємодії з місцевим населенням щодо призначення керівників та інших працівників створених нелегітимних підприємств, у тому числі у сфері вугледобування;

- надання матеріальної та організаційної допомоги учасникам силового блоку «Л/ДНР» для забезпечення їх протиправної діяльності;

На учасників силового блоку терористичних організацій покладаються такі обов'язки:

- систематична організація та ведення збройного опору;

- незаконна протидія та перешкоджання виконанню службових обов'язків співробітниками правоохоронних органів України і військовослужбовцями Збройних Сил України;

- опір представникам державної влади та унеможливлення припинення злочинної діяльності правоохоронними органами та Збройними Силами України, який полягає в організації груп осіб, які є прихильниками злочинної діяльності учасників «Л/ДНР»;

- озброєння зазначених осіб та керівництво їхніми діями;

- створення не передбачених законом збройних формувань та участь у їх діяльності;

- вербування нових учасників до складу силових блоків «Л/ДНР» та керівництво їхніми діями;

- захоплення населених пунктів, будівель, військових частин, установ органів влади та управління, стратегічних господарських підприємств на території Донецької та Луганської областей, а також встановлення контролю над їх діяльністю, у тому числі щодо підприємств металургійної, вугледобувної та

інших видів промисловості, які є основою економічної діяльності вказаних регіонів;

- скоєння терористичних актів та диверсій на території України;
- захоплення зброї чи заволодіння в інший спосіб боєприпасами, вибуховими речовинами, військовою технікою, транспортними засобами, а також будівництво укріплень з метою протидії діяльності осіб, задіяних у ході проведення антитерористичної операції та забезпечення власної злочинної діяльності;

- викрадення осіб з метою отримання матеріальної вигоди та залякування мешканців, які підтримують чинну владу в Україні;

- силова підтримка учасників політичного блоку при проведенні незаконних референдумів на території Донецької та Луганської областей про визнання суверенітету незаконних державних утворень «Л/ДНР» та їх приєднання до Російської Федерації, а також укріплення та охорона зайнятих ними будівель та споруд;

- організація та забезпечення контролю за переміщенням товарно-матеріальних цінностей з непідконтрольних владі України територій на підконтрольні Україні території, у тому числі вугільної продукції;

- організація поставок зброї, боєприпасів, вибухових речовин, військової техніки та їх розподіл серед учасників терористичної організації.

На керівників блоків покладається керівництво, організація дій та контроль за діяльністю підлеглих їм співучасників злочину за допомогою керівників груп, що входять до складу вказаних блоків.

Одним із основних завдань учасників вказаних терористичних організацій є насильницька зміна та повалення конституційного ладу, захоплення державної влади в Україні, зміна меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України, шляхом застосування зброї, вчинення терористичних актів шляхом здійснення вибухів, підпалів та інших дій, які створюють небезпеку для життя та здоров'я людини, заподіяння значної майнової шкоди та настання інших тяжких наслідків.

Враховуючи викладене, так звані «Л/ДНР» є стійкими ієрархічними об'єднаннями невизначеної кількості осіб (більше п'яти), які створені з порушенням чинного законодавства з метою здійснення терористичної діяльності, у межах яких здійснено розподіл функцій, виконуваних їх учасниками, встановлено правила поведінки, обов'язкові для цих осіб під час підготовки і вчинення злочинів, у тому числі терористичних актів, а тому відповідно до положень ст. ст. 28, 258³ КК України ці організації є терористичними.

Із квітня 2014 року по теперішній час з метою реалізації злочинного умислу та досягнення зазначених завдань учасниками терористичних організацій «Л/ДНР» вчиняються терористичні акти, здійснюються захоплення адміністративних будівель і ключових об'єктів інфраструктури на території Донецької та Луганської областей, акти застосування збройної сили проти держави Україна, чиниться збройний опір правоохоронним органам України та

іншим представникам сил АТО/ООС у відновленні територіальної цілісності України та забезпеченні правопорядку, вчиняються інші злочини.

07.04.2014 за поданням керівника Антитерористичного центру при Службі безпеки України, погодженим із Головою Служби безпеки України, на території Донецької і Луганської областей розпочато проведення антитерористичної операції.

13.04.2014 через посилення сепаратистських виступів та захоплення державних установ на сході України виконуючий обов'язки Президента України Указом від 14.04.2014 № 405/2014 затвердив рішення Ради національної безпеки і оборони України «Про невідкладні заходи щодо подолання терористичної загрози і збереження територіальної цілісності України» та Україною розпочато на території Донецької та Луганської областей широкомасштабну антитерористичну операцію із залученням Збройних Сил України та інших військових формувань.

Відповідно до статті 1 Закону України «Про боротьбу з тероризмом», антитерористична операція це комплекс скоординованих спеціальних заходів, спрямованих на попередження, запобігання та припинення терористичної діяльності, звільнення заручників, забезпечення безпеки населення, знешкодження терористів, мінімізацію наслідків терористичної діяльності.

При цьому, поняття терористичної організації визначено в статті 1 вищевказаного Закону, відповідно до якого терористична організація це стійке об'єднання трьох і більше осіб, яке створене з метою здійснення терористичної діяльності, у межах якого проведено розподіл функцій, встановлено певні правила поведінки, обов'язкові для цих осіб під час підготовки і вчинення терористичних актів. Організація визнається терористичною, якщо хоч один з її структурних підрозділів здійснює терористичну діяльність з відома хоча б одного з керівників (керівних органів) усієї організації.

Так, відповідно до Закону України «Про боротьбу з тероризмом» терористична діяльність – діяльність, яка охоплює: планування, організацію, підготовку та реалізацію терористичних актів; підбурювання до вчинення терористичних актів, насильства над фізичними особами або організаціями, знищення матеріальних об'єктів у терористичних цілях; організацію незаконних збройних формувань, злочинних угруповань (злочинних організацій), організованих злочинних груп для вчинення терористичних актів, так само як і участь у таких актах; вербування, озброєння, підготовку та використання терористів; пропаганду і поширення ідеології тероризму; фінансування та інше сприяння тероризму.

Терористичні організації створюються для вчинення діянь, передбачених частинами 1-3 ст. 258 КК України, а також інших злочинів терористичної спрямованості, тобто діянь, направлених на залякування населення з метою спонукання держави, міжнародної організації, фізичної чи юридичної особи до прийняття чи відмови від прийняття будь-якого рішення. При цьому, злочини терористичної організації відрізняються від інших споріднених

злочинів саме фактором цілеспрямованості залякування населення як засобу досягнення поставленої мети.

Враховуючи вищевикладене, вказані організації «ДНР» та «ЛНР» підпадають під зазначені ознаки терористичної організації, мають стабільний склад лідерів, які підтримують між собою тісні стосунки, централізоване підпорядкування учасників політичного та силового блоку лідерам організацій, а також план злочинної діяльності та чіткий розподіл функцій учасників щодо його досягнення.

Відповідно до Звернення Верховної Ради України до Організації Об'єднаних Націй, Європейського Парламенту, Парламентської Асамблеї Ради Європи, Парламентської Асамблеї НАТО, Парламентської Асамблеї ОБСЄ, Парламентської Асамблеї ГУАМ, національних парламентів держав світу Про визнання РФ державою-агресором, затвердженого Постановою Верховної Ради України від 27.01.2015 № 129-VIII, Верховною Радою України визнано Російську Федерацію державою-агресором, що всебічно підтримує тероризм та блокує діяльність Ради Безпеки ООН, чим ставить під загрозу міжнародний мир і безпеку, а так звані «ДНР» і «ЛНР» терористичними організаціями.

Заявою «Про визнання Україною юрисдикції Міжнародного кримінального суду щодо скоєння злочинів проти людяності та воєнних злочинів вищими посадовими особами Російської Федерації та керівниками терористичних організацій «ДНР» та «ЛНР», які призвели до особливо тяжких наслідків та масового вбивства українських громадян», яка схвалена постановою Верховної Ради України від 04.02.2015 № 145-VIII, Україна визнала юрисдикцію Міжнародного кримінального суду щодо злочинів проти людяності та воєнних злочинів, скоєних вищими посадовими особами Російської Федерації та керівниками терористичних організацій «ДНР» та «ЛНР», які призвели до особливо тяжких наслідків та масового вбивства українських громадян.

Крім того, визнання Верховною Радою України так званих самопроголошених організацій «ДНР» та «ЛНР» терористичними, а численні злочини вчинені представниками терористичних організацій «ДНР» та «ЛНР» або за їх участі знайшли своє відображення у зверненнях Верховної Ради України до міжнародних організацій та іноземних держав щодо визнання «ДНР» та «ЛНР» терористичними організаціями. Зокрема, у Зверненні ВРУ до Організації Об'єднаних Націй, Європейського Парламенту, Парламентської Асамблеї Ради Європи, Парламентської Асамблеї НАТО, Парламентської Асамблеї ОБСЄ, Парламентської Асамблеї ГУАМ, національних парламентів держав світу про визнання Російської Федерації державою-агресором, затвердженому Постановою Верховної Ради України від 27 січня 2015 року за № 129-VIII, та Зверненні до Європейського Парламенту, Парламентської Асамблеї Ради Європи, національних парламентів держав-членів ЄС, США, Канади, Японії та Австралії щодо масового розстрілу людей під Волновахою в Україні, затвердженому Постановою ВРУ від 14.01.2015 за № 106-VIII, Постанові ВРУ «Про Заяву Верховної Ради України «Щодо протидії поширенню підтриманого Російською Федерацією міжнародного тероризму» від 22.07.2014 за № 1597-VII,

Постанові ВРУ «Про Заяву Верховної Ради України «Про відсіч збройній агресії Російської Федерації та подолання її наслідків» від 21.04.2015 за № 337-VIII, Постанові ВРУ «Про Заяву Верховної Ради України «Про трагічну загибель людей внаслідок терористичного акту над територією України» від 22.07.2014 за № 1596-VII, Постанові ВРУ «Про Заяву Верховної Ради України «Про визнання Україною юрисдикції Міжнародного кримінального суду щодо скоєння злочинів проти людяності та воєнних злочинів вищими посадовими особами Російської Федерації та керівниками терористичних організації «ДНР» та «ЛНР», які призвели до особливо тяжких наслідків та масового вбивства українських громадян» від 04.02.2015 за № 145-VIII.

Таким чином, Верховною радою України, як єдиним законодавчим органом державної влади, констатовано віднесення «ДНР» та «ЛНР» до терористичних організацій, а відповідних осіб, які забезпечують їх функціонування, як учасників вказаної терористичної організації.

Крім того, Конвенцією ООН проти транснаціональної організованої злочинності від 15.11.2000 зобов'язано держави-учасниці криміналізувати участь в організованій злочинній групі. При цьому відповідно до п. «а» ст. 2 цієї Конвенції організована злочинна група означає структурно оформлену в групу в складі трьох або більше осіб, що існує протягом визначеного періоду часу і діє узгоджено з метою здійснення одного або декількох серйозних злочинів, визнаних такими відповідно до цієї Конвенції, для того, щоб одержати, прямо або посередньо, фінансову або іншу матеріальну вигоду.

Аналіз кримінального законодавства, Європейської конвенції про боротьбу з тероризмом від 27.01.1977 № ETSN90, Протоколу, що вносить зміни до Європейської конвенції про боротьбу з тероризмом від 15.05.2003 № ETSN190, Резолюції Ради Безпеки ООН від 28.09.2001 № 1373 по боротьбі з тероризмом, Конвенція Ради Європи про запобігання тероризму від 16.05.2005, а також відповідних положень Закону України «Про боротьбу з тероризмом» показує, що терористична організація виділена, як вид злочинної організації за спеціальною метою – здійснення терористичної діяльності.

Починаючи з квітня 2014 року, представники вищого політичного та військового керівництва Російської Федерації, спостерігаючи за посиленням на території Донецької та Луганської областей сепаратистських настроїв та початку прямого збройного опору військовослужбовцям Збройних Сил України та її правоохоронних органів з боку представників терористичних організацій «Л/ДНР», вирішили посилити цей напрямок підривної діяльності на шкоду суверенітету, економічній, державній та інформаційній безпеці України та направити зусилля російських спеціальних служб та державних органів на підтримку цих терористичних організацій, у тому числі фінансову та матеріальну, незважаючи на положення п. 1 ст. 2 Міжнародної конвенції про боротьбу з фінансуванням тероризму (995_518), затвердженої резолюцією від 09.12.1999 на четвертій сесії Генеральної Асамблеї Організації Об'єднаних Націй, яка ратифікована Законом України № 149-IV від 12.09.2002 та

Федеральним Законом № 88-ФЗ від 10.07.2002 та якою визначено, що будь-яка особа чинить злочин за змістом цієї Конвенції, якщо вона будь-якими методами, прямо чи опосередковано, незаконно та умисно надає кошти (активи будь-якого походження, матеріальні чи нематеріальні, рухомі чи нерухомі незалежно від способу їх придбання) або здійснює їх збір з наміром, щоб вони використовувались, або при усвідомленні того, що вони будуть використані, повністю чи частково, для вчинення будь-якого діяння, спрямованого на те, щоб викликати смерть будь-якої цивільної особи або будь-якої іншої особи, яка не бере активної участі у воєнних діях в ситуації збройного конфлікту, або заподіяти їй тяжке тілесне ушкодження, коли мета такого діяння в силу його характеру чи контексту полягає в тому, щоб залякати населення чи змусити уряд чи міжнародну організацію вчинити будь-яку дію або утриматись від неї.

Зазначені обставини підтверджені у Заяві Верховної Ради України «Щодо протидії поширенню підтримуваного російською федерацією міжнародного тероризму», схваленій постановою Верховної Ради України від 22.07.2014 № 1597-VII.

Досудовим розслідуванням встановлено, що 30.04.1993 в Єдиному державному реєстрі юридичних осіб, фізичних осіб-підприємців та громадських формувань зареєстровано товариство з обмеженою відповідальністю «Модус, ЛТД» (ЄДРПОУ 21203457, юридична адреса Харківська область, м. Харків, проспект Героїв Харкова, будинок 144), яке у період із дати реєстрації по теперішній час здійснює свою фінансово-господарську діяльність у м. Харків. Основним видом діяльності підприємства є неспеціалізована оптова торгівля.

Засновниками ТОВ «Модус, ЛТД» на даний час є Тарусін Артем Олексійович, Луговської Юрій Васильович, Чупіхіна Ганна Юріївна, Тарусіна Тетяна Олексіївна.

Також, 09.04.1996 в Єдиному державному реєстрі юридичних осіб, фізичних осіб-підприємців та громадських формувань зареєстроване товариство з обмеженою відповідальністю «Промдизайн» (ЄДРПОУ 24331167, юридична адреса Харківська область, м. Харків, вулиця Василя Стуса, будинок 4А), яке у період з дати реєстрації по теперішній час здійснює свою фінансово-господарську діяльність у м. Харків. Основним видом діяльності підприємства є виробництво виробів із пластмас.

У подальшому, до складу засновників ТОВ «Промдизайн» включено громадян України Луговського Юрія Васильовича, 09.05.1974 р.н., Тарусіна Артема Олексійовича, 29.08.1974 р.н., які по теперішній час є засновниками вищевказаного товариства.

27.07.2004 в Єдиному державному реєстрі юридичних осіб, фізичних осіб-підприємців та громадських формувань Тарусін А.О. та Луговський Ю.В. зареєстрували відокремлений підрозділ ТОВ «Модус ЛТД» – Донецьку філію ТОВ «Модус, ЛТД» (ЄДРПОУ 26221845, юридична адреса: м. Донецьк, проспект Миру, буд. 52. На посаду директора ТОВ «Модус, ЛТД» призначено громадянина України Мосякова Андрія Івановича, 11.05.1979 р.н.

У подальшому, 11.10.2013 громадяни України, співзасновники ТОВ «Промдизайн», ТОВ «Модус, ЛТД» Тарусін А.О. та Луговський Ю.В., перебуваючи на території російської федерації у м. Белгород, заснували юридичну особу - общество с ограниченной ответственностью «Промдизайн» та внесли відповідні відомості до державних реєстрів російської федерації, таким чином вказаній юридичній особі за законодавством рф присвоєно державний реєстраційний номер 1133123020250, а юридичною адресою підприємства визначено: російська федерація, м. Белгород, вул. Комунальна, 2А1, офіс 101. Основним видом діяльності підприємства є оптова торгівля будівельними матеріалами та виробами.

17.12.2013 співзасновниками ООО «Промдизайн» Тарусіним А.О. та Луговським Ю.В. призначено на посаду директора вказаної юридичної особи знайомого Луговського Ю.В. - громадянина російської федерації Ткаченка Олександра Миколайовича.

Таким чином, Луговський Ю.В. та Тарусін А.О. з метою ведення господарської діяльності у сфері виробництва та реалізації поліграфічної продукції на території України та російської федерації заснували ТОВ «Промдизайн» (м. Харків), ТОВ «Модус, ЛТД» (м. Харків), ООО «Промдизайн» (рф, Белгород) та Донецьку філію ТОВ «Модус, ЛТД» (м. Донецьк), в яких призначили на посади директорів довірених їм осіб, з метою забезпечення повного контролю над діяльністю зазначених суб'єктів господарської діяльності та отримання прибутку від неї.

У період березня-травня 2014 року на території Донецької області створено терористичну організацію «Донецька народна республіка» (далі – «ДНР»), метою діяльності якої є, у тому числі, зміна меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України, зокрема шляхом вчинення терористичних актів, застосування зброї, насильства, знищення матеріальних об'єктів та інших дій, що створюють небезпеку для життя і здоров'я людей, з метою порушення громадської безпеки, залякування населення, провокації воєнного конфлікту, міжнародного ускладнення, впливу на дії органів державної влади та органів місцевого самоврядування України.

Указана терористична організація, починаючи з квітня 2014 року, має конкретних лідерів, які підтримують між собою тісні взаємозв'язки, чітку ієрархію та структуру, що складається з політичного, економічного та силового блоків, керівники та учасники яких підпорядковуються керівникам цієї організації, а також розподіляють функції між їх учасниками, на яких покладені обов'язки згідно з єдиним планом спільних злочинних дій.

У невстановлений досудовим розслідуванням час, але не пізніше квітня 2014 року, директор Донецької філії ТОВ «Модус, ЛТД» Мосяков А.І., перебуваючи у м. Донецьк, достовірно усвідомлюючи злочинну мету діяльності терористичної організації «ДНР», а також те, що провадження господарської діяльності очолюваної ним Філії підприємства на території м. Донецьк, зокрема виробництво та реалізація поліграфічної продукції у взаємодії з представниками так званої «ДНР», є сприянням діяльності вказаної терористичної організації,

розробив злочинний план, який передбачав реєстрацію суб'єкта господарювання за так званими законами «ДНР», а також виробництво і реалізацію на території м. Донецьк поліграфічної продукції так званим «державним» установам терористичної організації, яку ті використовували для досягнення своїх сепаратистських цілей на шкоду державним інтересам України та для узаконення незаконно створених інституцій на тимчасово окупованій території Донецької області.

Так, з метою виконання вищевказаного злочинного плану Мосяков А.І. вирішив зареєструвати в незаконних органах терористичної організації «ДНР» суб'єкт господарювання та провадити господарську діяльність у взаємодії з ТОВ «Промдизайн» (м. Харків), ТОВ «Модус, ЛТД» (м. Харків), ООО «Промдизайн» (рф, м. Белгород), а також керівниками політичного блоку терористичної організації «ДНР», зокрема реалізовувати останнім готову поліграфічну продукцію із сировини та матеріалів, отриманих та виготовлених на території України, про що повідомив Луговського Ю.В.

У свою чергу Луговський Ю.В., переслідуючи корисливі мотиви, перебуваючи у м. Харків, у невстановлений досудовим розслідуванням час, але не пізніше 25.11.2014 погодився на участь у злочинному плані Мосякова А.І.

25.11.2014 Мосяков А.І., реалізуючи свій злочинний план, зареєструвався у так званому «Департаменті державної реєстрації Міністерства доходів і зборів ДНР», як фізична особа-підприємець «Мосяков Андрей Иванович», зазначивши як юридичну адресу місце своєї реєстрації, а саме: ДНР 86111, м. Макіївка, Горняцький район, вул. Черкаська, буд. 16/18, кв. 17. 25.11.2014, відповідно до виданого так званим «державним реєстратором ДНР» свідоцтва серії АА01 № 24024 внесений запис про реєстрацію фізичної особи-підприємця «Мосяков Андрей Иванович» за номером №0214003094010518.

Також, Мосяков А.І. отримав у так званому «Міністерстві доходів і зборів ДНР» свідоцтво серії А001 №001282 платника спрощеного податку II групи (код ЄДР 2898505591).

При цьому, адресою фактичного місцезнаходження ФОП «Мосяков Андрей Иванович» була юридична та фактична адреса Донецької філії ТОВ «Модус, ЛТД», а саме: будинок 52-а по проспекту Миру у м. Донецьк, де знаходилися виробничі потужності вищевказаного підприємства, фактично очолюваного Мосяковим А.І. та Луговським Ю.В.

У подальшому, реалізуючи свій злочинний умисел, спрямований на поставку готової поліграфічної продукції незаконним органам терористичної організації «ДНР» Мосяков А.І. та Луговський Ю.В. залучили до своєї протиправної діяльності інших осіб, яким повідомили заздалегідь розроблений Мосяковим А.І. злочинний план та розподілили обов'язки між його учасниками.

Відповідно до розробленого злочинного плану сировина та матеріали для виготовлення в м. Донецьк готової поліграфічної продукції агітаційного характеру повинна була поставлятися із міста Харків, а саме від очолюваного Луговським Ю.В. підприємства, в адресу російського підприємства, також підконтрольного Луговському Ю.В., а в подальшому вказані матеріали мали

доставлятися до м. Донецьк в адресу ФОП Мосяков, де на вироблені у м. Харків банери наносилася б фарба та друкувався текст агітаційного змісту. У подальшому, виготовлена за вищевказаним циклом агітаційна продукція придбавалась незаконними псевдодержавними інституціями терористичної організації «ДНР» та використовувалась у пропагандистській діяльності, возвеличуючи незаконні органи влади серед місцевого населення.

Для реалізації зазначеного злочинного плану Мосяков А.І. за пособництва Луговського Ю.В. залучив бухгалтера ТОВ «Модус, ЛТД» громадянку України Данько Олену Анатоліївну, 26.02.1983 р.н. Так, Данько О.А. відводилась роль забезпечення організації бухгалтерського обліку за незаконною діяльністю з поставки виробів та матеріалів від ТОВ «Модус, ЛТД» та ТОВ «Промдизайн» до м. Белгород (рф), в адресу ООО «Промдизайн», а звідти, через територію російської федерації, до м. Донецьк, в адресу ФОП «Мосяков Андрей Иванович».

Таким чином Данько О.А., виконуючи вказівки Мосякова А.І., які доводились їй через Луговського Ю.В., фактично забезпечувала видимість ведення ТОВ «Модус, ЛТД» зовнішньоекономічної діяльності із суб'єктом господарювання в російській федерації, а насправді виконувала відведену їй роль у комунікації залучених до протиправної схеми суб'єктів господарювання у м. Харкові, м. Белгороді та у м. Донецьку.

Під час реалізації спільного злочинного плану та виконуючи відведену їй у цьому плані роль Данько О.А. безпосередньо контактувала із директором ООО «Промдизайн» (м. Белгород, рф) Ткаченком О.М., який був обізнаний про злочинні наміри Мосякова А.І. та сприяв їх реалізації, а також організатором вчинення злочину у м. Донецьку Мосяковим А.І., звітуючи останньому про виконану роботу.

Так, в березні 2019 року товарно-матеріальні цінності виробництва ТОВ «Модус, ЛТД» (Харків) на вантажному автомобілі вказаного підприємства «Isuzu NQR 71P», д.н. АХ9067ВЕ переміщені через державний кордон України в адресу підконтрольного Луговському Ю.В. підприємства ООО «Промдизайн» у м. Белгород, рф.

При цьому, Данько О.А., переслідуючи мету забезпечення доставки вказаного товару на територію Донецької області, підконтрольній терористичній організації «ДНР», здійснювала комунікацію через електронну пошту та іншими засобами зв'язку з громадянином рф Ткаченком О.М. та Мосяковим А.І.

Ткаченко О.М. повинен був прийняти товар у м. Белгород, підготувати товарно-супровідні документи для відправки його через територію рф до м. Донецька в адресу ФОП Мосякова.

У свою чергу Мосяков А.І. повинен був прийняти вантаж у м. Донецьк, забезпечити виготовлення готової поліграфічної продукції на замовлення представників політичного блоку терористичної організації «ДНР» та реалізувати його незаконним органам влади «ДНР».

Так, 04.03.2019 з метою продовження виконання спільного злочинного плану, діючи за вказівками Мосякова А.І. та Луговського Ю.В., директор ООО «Промдизайн» (Белгород, рф) Ткаченко О.М. та ФОП Мосяков Андрій

Іванович у м. Бєлгород російської федерації уклали контракт №1024 про постачання до тимчасово окупованого міста Донецьк матеріалів для реклами та будівництва на загальну суму 2 500 000 російських рублів.

20.03.2019 та 25.03.2019 Ткаченко О.М., діючи на виконання вказівок Мосякова А.І. та Луговського Ю.В., про які йому повідомила Данько О.А., виготовив нові товарно-транспортні документи з вказаним отримувачем ФОП Мосяков Андрей Іванович у тимчасово окупованому м. Макіївка Донецької області. Після цього попередньо отриманий із м. Харків товар на загальну суму 1 млн російських рублів із міста Бєлгород на вищевказаному автотранспортному засобі ТОВ «Модус, ЛТД» переміщений до підконтрольної терористичній організації «ДНР» території Донецької області за деклараціями №10313140/170220/0015207 від 20.03.2020 та №10313140/170220/0010141 від 17.02.2020.

Після цього, Мосяков А.І., перебуваючи у м. Донецьк, після отримання товару, з метою підтвердження його якості, що було необхідною умовою для участі в так званих державних тендерах «ДНР», звернувся до так званого «Державного комітету по екологічній політиці та природним ресурсам при голові ДНР» та отримав висновок про відсутність в продукції озоноруйнівних речовин №12/3/2019-543 від 21.03.2019. При цьому, при заповненні відомостей, необхідних для отримання висновку, Мосяков А.І. надав дійсні дані щодо походження вказаного товару, зокрема, виробником продукції вказав ТОВ «Модус ЛТД», Україна, отримувач – ФОП Мосяков Андрей Іванович (2898505591, 86111 м. Макіївка, вул. Черкаська, 16/18, кв. 17), відправник – ООО «Промдизайн» (російська федерація).

У подальшому, Мосяков А.І., перебуваючи у м. Донецьк, діючи умисно, отримавши вироби та матеріали від ТОВ «Модус, ЛТД» із м. Харкова через територію російської федерації, використовуючи виробничі потужності Донецької філії ТОВ «Модус, ЛТД» для виготовлення готової поліграфічної продукції агітаційного змісту, налагодив взаємодію з представниками незаконних органів державної влади «ДНР», яка полягала у виконанні ним окремих замовлень з виготовлення агітаційної рекламної продукції з метою популяризації терористичної організації «ДНР» та російської федерації на тимчасово окупованій території Донецької області.

Так, Мосяков А.І., реалізуючи розроблений ним злочинний план сприяння діяльності терористичної організації «ДНР», використовуючи бренд «Промдизайн», а також вироби та матеріали, які за вказівкою Луговського Ю.В. переміщені із міста Харкова до м. Донецька, у період з 2019 по 2020 роки надав послуги з виготовлення та розміщення агітаційних матеріалів незаконних псевдодержавних інституцій зазначеної терористичної організації, а саме «МЧС ДНР», «Міністерство ЧС», «Почта Донбасса», «прокуратура ДНР», а також виготовляв на замовлення представників політичного блоку терористичної організації «ДНР» поліграфічну продукцію для пропаганди окупаційної влади, а саме плакати та банери з інформацією про начебто звільнення Донбасу та його присднання до російської федерації.

Усього, на виконання контрактів, укладених між підконтрольним Луговському Ю.В. ООО «Промдизайн» (м. Белгород, рф) з ФОП «Мосяков Андрей Иванович», відповідно до товарно-транспортних накладних №10313140/170220/0010141 від 17.02.2020, №10313140/190319/0015207 від 20.03.2019, №10313140/250319/0016651 від 25.03.2019 на тимчасово непідконтрольну Уряду України територію м. Донецьк поставлено товарів для виготовлення агітаційної продукції на суму 1 750 169 російських рублів.

Таким чином, Мосяков А.І. залучивши до своєї протиправної діяльності Луговського А.І., Данько О.А., Ткаченка О.М. діючи умисно та розуміючи наслідки вчинених ним дій, використовуючи підконтрольні суб'єкти господарської діяльності ТОВ «Промдизайн» (м. Харків), ТОВ «Модус ЛТД» (м. Харків), ООО «Промдизайн» (м. Белгород, рф), організував постачання виробів та матеріалів для виготовлення агітаційної та рекламної продукції на тимчасово окуповану територію м. Донецьк, чим сприяв діяльності терористичної організації «ДНР».

Таким чином, Мосяков А.І. підозрюється у вчиненні сприяння діяльності терористичної організації, тобто у кримінальному правопорушенні (злочині), передбаченому ч.1 ст.258-3 Кримінального кодексу України.

**Старший слідчий в ОВС 4 відділу
1 управління досудового розслідування
Головного слідчого управління
Служби безпеки України
майор юстиції**

Олександр КУРКО

«ПОГОДЖЕНО»

**Прокурор другого відділу управління організації
і процесуального керівництва досудовим
розслідуванням та підтримання публічного
обвинувачення у кримінальних провадженнях
органів безпеки Департаменту нагляду за
додержанням законів органами безпеки
Офісу Генерального прокурора**

Вадим БАВИКІН

Крім того, у зв'язку зі зміною раніше повідомленої підозри, у відповідності до ст.ст. 42, 277 КПК України підозрюваному роз'яснені його процесуальні права:

- 1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють;
- 2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, передбачені КПК України, а також отримати їх роз'яснення;
- 3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого допиту з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, а також після першого допиту - мати такі побачення без обмеження їх кількості й тривалості; на участь захисника у проведенні допиту та інших процесуальних дій; на відмову від захисника в будь-який момент кримінального провадження; на отримання правової допомоги захисника за рахунок держави у випадках, передбачених КПК України та/або законом, що регулює надання безоплатної правової допомоги, в тому числі у зв'язку з відсутністю коштів на її оплату;
- 4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;
- 5) давати пояснення, показання з приводу підозри чи в будь-який момент відмовитися їх давати;
- 6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;
- 7) у разі затримання або застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою - на негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування згідно з положеннями статті 213 КПК України;
- 8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;
- 9) брати участь у проведенні процесуальних дій;
- 10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;
- 11) застосовувати з додержанням вимог КПК України технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься (постановляється) вмотивована постанова (ухвала);
- 12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;
- 13) заявляти відводи;
- 14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування в порядку, передбаченому статтею 221 КПК України, та вимагати відкриття матеріалів згідно зі статтею 290 КПК України;
- 15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;
- 16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді в порядку, передбаченому КПК України;
- 17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра не підтвердилася;
- 18) користуватися рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний має також інші процесуальні права, передбачені КПК України.

Про зміну раніше повідомленої підозри мені повідомлено, повідомлення про зміну раніше повідомленої підозри та пам'ятка про процесуальні права та обов'язки вручені, права підозрюваного оголошені та роз'яснені.

Підозрюваний: _____ / _____ /
(підпис) (прізвище та ініціали)

« ____ » год. « ____ » хвилин « ____ » _____ 20__ року.

Повідомлення про підозру вручив:

**Старший слідчий в ОВС 4 відділу 1
управління досудового розслідування
Головного слідчого управління
Служби безпеки України
майор юстиції**

Олександр КУРКО